

HONNINGPUMPEN

1990:2

HONNINGPUMPEN

HONNINGPUMPEN udgives af Kunstfaggruppen og udkommer med 3-4 numre om året.

Ansvarshavende redaktør:

Jesper Dalmose, Frederikssund Bibliotek, Jernbanegade 24, 3600 Frederikssund, tlf. 42 31 25 25.

I redaktionen:

Helle Behrndt, Kunstforeningen, tlf. 33 13 29 64.

Leif Bolding, Drewsen Kommunikation, tlf. 42 89 34 11.

Katrine Høffding, Stadsbiblioteket i Lyngby, tlf. 42 88 17 00.

Ib Thorlund Nielsen, Kunstbiblioteket i Lyngby, tlf. 42 88 17 00.

Abonnement og medlemskab:

Abonnement på Honningpumpen125 kr.

Aktivt medlemskab (incl. HP) .. 150 kr.

Passivt medlemskab (incl. HP).. 50 kr.

Abonnementstegning og indmeldelse sker til kassereren.

Kunsthøjfaggruppens bestyrelse:

Ib Thorlund Nielsen (kasserer)
Kunsthøjfagbiblioteket i Lyngby,
Lyngby Hovedgade 28, 2800 Lyngby,
tlf. 42 88 17 00. Giro 4 22 02 93.

Lise Barsøe, Kunstindustrimuseet,
tlf. 33 14 94 52.

Else Cajus Pedersen, Gentofte Hoved-
liotek, tlf. 31 62 75 00.

Jesper Dalmose, Frederikssund Bibliotek,
tlf. 42 31 25 25.

Rikke Brandt Trampe, Gladsaxe Hoved-
bibliotek, tlf. 31 69 53 33.

Forsiden:

Andy Warhol "Selvportræt med hænderne om halsen" (apropos situationen på Kunstbiblioteket i Lyngby).

Layout: Leif Bolding

Tryk: P.E. Offset, Varde

ISSN: 0109-680X

I Lyngby står tiden ikke stille, her skrues den tilbage. På det kulturelle område er man i disse dage ved at omstille bibliotekerne til et niveau på linie med tiden lige efter Anden Verdenskrig. Virum afdelingsbibliotek lukkes, Lundtofte overflyttes til en landsbyskoles gymnastiksal og Danmarks ældste og største kunstbibliotek lukkes.

En af Danmarks bedste samlinger af kunstbøger inden for folkebibliotekets rammer halveres af pladshensyn. Danmarks næststørste samling af grafiske værker lukkes for udlån. Tyve års opbygningsarbejde har været forgæves. Hovsa! Det var vel nok ærgerligt, skulle vi prøve igen efter næste kommunalvalg.

Det er et faktum, at grafiksamlingen lukkes i samme år, som videomediet holder sit indtog på bibliotekerne. Ikke et ondt ord om video, det hører også hjemme på bibliotekerne. Biblioteksudvalget har prioriteret, og vi nøjes med at konstatere, at video og tegneserier er de eneste billedmedier, Lyngbys borgere har adgang til fra '91. Det synes vi er lidt synd for de lånere der trods alt har lånt 10.000 stk. grafik om året og værdsætter billederne til fordybelse.

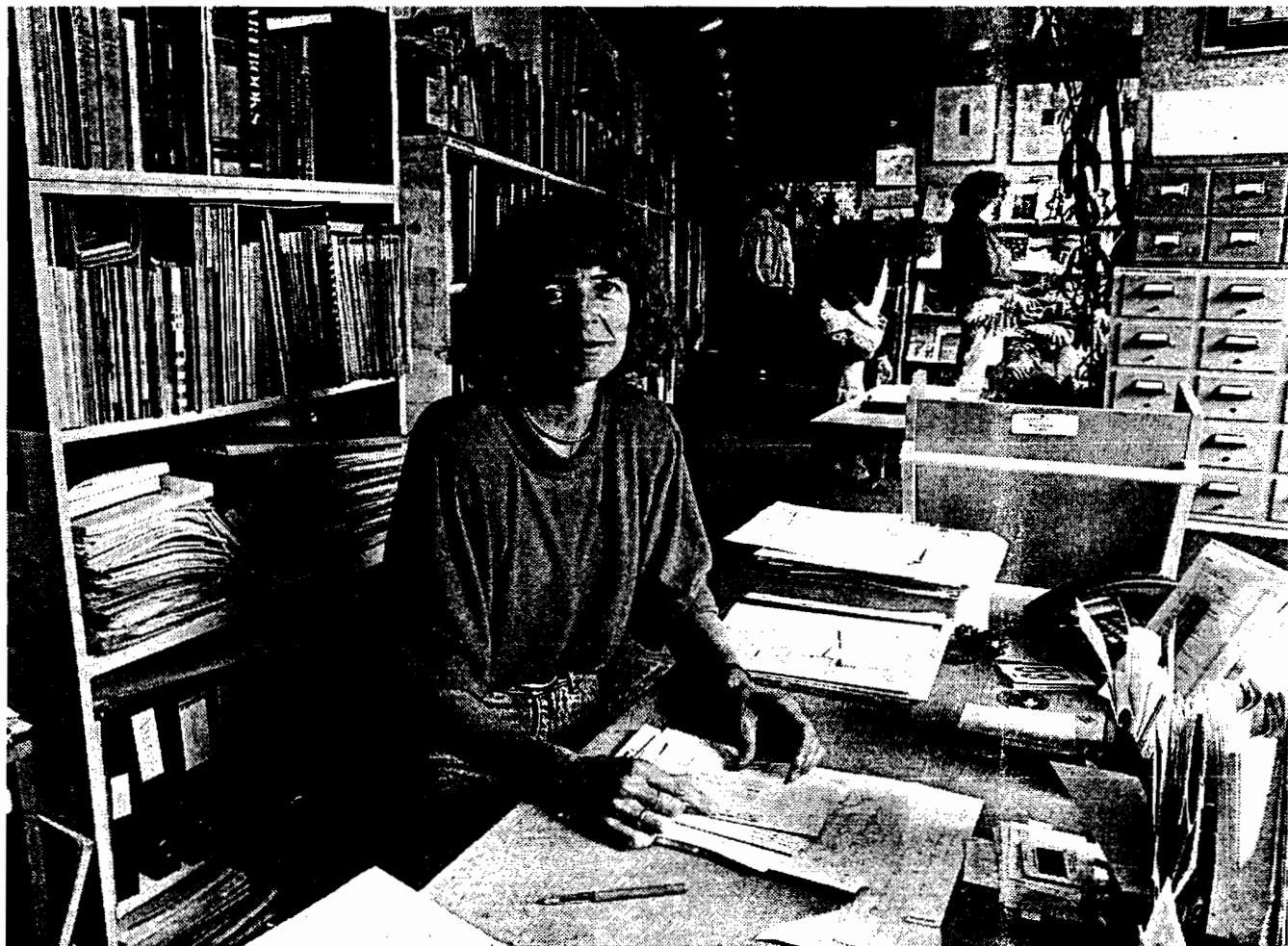
Analogt hermed kunne man foreslå biblioteksudvalget at sælge samtlige romaner og i stedet satse på tegneserier, det ville da være udtryk for en konsekvent kulturpolitisk holdning.

Det er en fatal ide kun at satse på kulturelle flagskibe og drømme om et kultur- og musikhus til tocifrede millionbeløb, når man samtidig fjerner en del af kulturlivets fundament. Tingene hænger sammen.

Siden oliekriserne startede har man skåret ind til benet, og nu er man ved at skære benet af. Hvad med at prøve noget nyt? Hvad med at effektivisere indtægtssiden? Tre ekstra mand i Søllerøds skatteforvaltning inddrog ekstra 33 mio. kr. til kommunekassen. Tankevækkende. Især når man tænker på, at Lyngby-Tårnbæk kommunes samlede kulturbudget er på 37,5 mio. kr.

Kunsthøjfaggruppens bestyrelse

GO' NAT LYNGBY

GOODBYE - lederen af Kunstbiblioteket i Lyngby, Benedicte Bojesen, der - hvis det står til de konservative, og det gør det - må sige dybt farvel til en grafisk samling, der skal »privatiseres«, efter at kommunens skatteborgere har betalt for den i 20 år. Hun sidder og savner nogle protestunderskrifter
(Foto: Ernst Nielsen)

En institution i Lyngby, Kunstbiblioteket, der sammen med udstillingsbygningen Sophienholm hidtil har været en af den konservative dominerede kommunes signaler om udstrakt omhu for kulturlivet, vil med stor sandsynlighed blive nedlagt.

Det sker som led i en spareplan, men det, der umiddelbart spares, er alene 100.000 kr. om året til indkøb af ny grafik. Kunstbiblioteket råder over en samling på omkring 3.500 grafiske arbejder, der er indkøbt i de tyve år, det har eksisteret. Denne samling, der af Kunstbibliotekets leder, Benedicte Bojesen, skønnes at være omkring fire millioner kroner værd, er det på tale at overdrage til Lyngby Kunstforening, og den konservative borgmester Kai Aage Ørnskov anerkender i denne forbindelse udtrykket »privatisering« og nævner mulige behov for at sadle om.

Sagen blev mandag behandlet i kommunens økonomi- og budgetudvalg, og ned-

læggelsen af Kunstbiblioteket ventes endeligt at ske på et kommunalbestyrelsesmøde næste mandag. 10 af kommunalbestyrelsens 21 medlemmer er konservative og støttes af Fremskridtspartiets eneste repræsentant. Foreløbig har kun Hanna Engelbrecht (SF) højlydt modsat sig tanken.

Dybt Goodbye

Der skal spares 3 millioner kroner på kommunens biblioteksbudget, og det har været inde i billedet at nedlægge en biblioteksfilial i Virum eller Sorgenfri, men det mødte lokal modstand. Kunstbiblioteket har kun haft ganske få dage til at skaffe underskrifter på en protestskrivelse, oplyser Benedicte Bojesen.

Hun mener, at besparelsen kun bliver på de 100.000 kr. i første omgang, mens besparelser på personalekontoen ikke kan registreres før på længere sigt.

»Altså den reelle besparelse er kun på 100.000 kr. ud af

et samlet budget på 35 millioner kr. Det er helt vildt,« siger hun, og tilføjer, at man samtidig skiller sig af med en samling til fire millioner kr.»

»Det er grotesk. Man har et sparemål på tre millioner kr., og så giver man sådan en samling fra sig. Ikke fordi jeg vil slå til lyd for, at den skal sælges. For det vil jeg heller ikke. Men at man giver så kostbar en samling fra sig, som er købt for borgernes penge. Hvis man nedlægger en filial er det også tragisk, men du kan gå hen og finde materialerne andre steder. Det kan du ikke her. Det er bare »goodbye«, siger Benedicte Bojesen.

Privatisering

Borgmester Kai Aage Ørnskov forklarer, at der i budgettet er kalkuleret med en besparelse på mellem seks og otte hundredetusinde kr. ved nedlæggelsen af Kunstbiblioteket omfattende både indkøb af grafik og persona-

lebesparelser ved »naturlig afgang«.

Han siger, at samlingen er stor og spændende, og at man naturligvis ikke vil smide den på lossepladsen eller sælge den til hvem som helst. Lyngby Kunstforening er en mulighed, samlingen skal ikke spredes for alle vinde. Det ville være vanvid, mener han. Det er uafklaret, om Lyngbys borgere vil kunne låne, men kommunen vil være til at snakke med, hvis for eksempel kunstforeningen vil låne ud.

»Privatisering kunne komme på tale,« siger borgmesteren, der nægter at kommunen har skiftet signaler, men nok gerne vil sadle om. »Der er tale om, at vi skal spare nogle penge, og dernæst at gøre det på en måde, så vi stadigvæk er i stand til bevæge os og være aktive på det ene og det andet område,« siger Lyngbys borgmester. *Jak.*

En katastrofe

Det er urimeligt og en katastrofe at lukke Kunstbiblioteket, skriver grafikerens Jane Muus. For en del mennesker er kunsten gledet ud af tilværelsen, og det er en stor åndelig fattigdom - at låne et par billeder kan give glæde og forståelse.

Det er helt forkert og urimeligt, ja en katastrofe, at kommunalbestyrelsen agter at lukke kunstbiblioteket i Lyngby, der som det første af sin art åbnede i 1969. - Her kan der gratis udlånes originalgrafik, plakater og dias, i gode rammer, samt kunstbøger i 1-3 måneder. I Lyngby er der en meget righoldig og stor samling, ofte indkøbt til en billig pris. Det er virkelig et generøst tilbud til kommunens beboere.

At tilegne sig kunst kræver tid og åbenhed, meget kan være vanskeligt at forstå. Kunst må man arbejde med. Det kommer ikke af sig selv. For en del mennesker er kunsten gledet ud af tilværelsen - og det er en stor åndelig fattigdom. At låne et par rammer kan give glæde og dybere forståelse. For børn betyder det meget, hvad

der hænger på væggene i hjem og skole. Alle erindrer sikkert, hvad der mødte dem her i deres barndom. Mange voksne sløves, de bruger simpelthen ikke deres øjne, alt for meget flimrer forbi dem i dagens løb, man får et overfladisk forhold til det »at se«.

Hvad er det dog for en kommunalbestyrelse, vi nu har her i Lyngby, den vil lukke kunstbiblioteket, som forøvrigt ikke kan være særligt kostbart i bibliotekets budget.

Lige fra Gyrithe Lemches tid har der været en dybtgående forståelse for kulturlivets betydning.

Nu står det ringe til her i Lyngby.

Jane Muus, Lyngby

Åbent brev til Lyngby kommunalbestyrelse

12. SEPT. - Det er med bestyrtelse og beklagelse vi ser, at et flertal i kommunalbestyrelsen i Lyngby vil nedlægge kommunens kunstbibliotek.

Endnu engang ser man, at sparerunder skal gå ud over kulturen. En enestående kommunal institution, der siden 1969 har givet borgeren mulighed for at opleve kunst i sit eget hjem, skal nu forsvinde. Vi er herudover mange, der har nydt godt af det indgående kendskab til kunst, der kun skabes og vedligeholdes ved et integreret arbejde i en samlet kunstafdeling med en velfunderet bogsamling.

Vi mener, den besparelse, der kan opnås ved en nedlæg-

gelse af kunstbiblioteket, slet ikke modsvarer det tab, der sker.

Det er sørgeligt at se, at en kommune, der i mange år har været præget af visioner på det kulturelle område, nu vil nedlægge det kunstbibliotek, som gjorde Lyngby kendt verden om.

I et videre perspektiv vil det i disse EF-tider være uheldigt, at Danmark skridt for skridt forlader den førende position på biblioteksområdet, som vi netop burde bevare.

INGVILD ALNÆS
AASE COLBERG
ERLA KJERSGÅRD
GUNHILD LETH
ANDERSEN
BIRGIT MADSEN
ALICE NORTHON
ELSE SCHMIDT
bibliotekarer i
Danmarks Radios Bibliotek

Luk ikke kunstbiblioteket

Kommunen har et stort ansvar for at den samling af kunstværker og -bøger, der er opbygget for skatteydernes penge, fortsat er til disposition for borgerne, skriver Lyngby Kunstforenings formand, professor Erik Andreassen, i dette åbne brev til borgmesteren og kommunalbestyrelsen i Lyngby-Taarbæk:

Føreløbet af de seneste dages omtale i Berlingske Tidende, Information og Politiken af Lyngby-Taarbæk kommunalbestyrelses plan om at lukke Kunstbiblioteket, skal Lyngby Kunstforenings bestyrelse hermed udtale vor dybe-

ste beklagelse af en sådan plan.

Vi er bekendt med, at kommunalbestyrelsen ønsker vidtgående besparelser på budgettet for 1991, men vi finder, at den anslåede besparelse ved Kunstbibliotekets lukning ikke kan stå i rimeligt forhold til det tab, som ville finde sted.

Det ville være til ubodelig skade for det kulturelle niveau i vort område, med et slag at lukke denne institution, der er opbygget gennem to årtier af dygtige ledere og personale ud fra den inspirerede ide, at kunst kan være til glæde og opbygning, ikke blot for de velha-

vende, der kan eje den, men for enhver der får lejlighed til at lære den at kende.

Lyngby-Taarbæk kommune har haft denne vision og forvaltet den godt, så kunstsamlingen med sine 3.500 originale arbejder, 500 plakater og 10.000 kunstbøger nu - ved siden af Sophienholm - fremstår som en kulturelt enestående institution, som vor kommune med rette kan være stolt af.

Vi mener, at kommunen har et stort ansvar for, at denne samling af kunstværker og -bøger, opbygget for skatteydernes penge i årenes løb, fortsat er til disposition for borgerne.

Dette ansvar må vi fastholde kommunen på.

På bestyrelsens vegne
Erik Andreassen, formand

Det er for galt!

Nina Cold, Engbakken i Virum, protesterer mod den foreslåede nedlæggelse af kunstbiblioteket i Lyngby:

Til kommunalbestyrelsen for Lyngby-Taarbæk Kommune! Jeg tager mig sammen og skriver dette til Dem, for nu synes jeg det er for galt! Jeg har læst i Berlingske Tidende d. 6. og 7. sept. at Kunstbiblioteket skal nedlægges i denne sparerunde. Hvorfor dog? sparepengene ved det initiativ er da så få og små både i forhold til det samlede biblioteksbudget og i forhold til det samlede sparemål, at det forekommer ret uigenomtænkt. Her har vi som bruger - jeg taler ud fra mange års erfaring - et enestående tilbud, som ikke findes ret mange andre steder og som det ikke vil være muligt at bygge op igen, når det først er odelagt.

Hvor har man dog tænkt sig at gøre af den store og veludbyggede bogsamling - den kan da umuligt være i det øvrige bibliotek. Efterhånden bliver det Stadsbibliotek, som vi har været så stolte af, reduceret til en flod ramme uden ret meget indhold. Og hvad med den værdifulde samling af billeder,

som er opbygget gennem 20 år og som benyttes flittigt af kommunens borgere? - Skal denne værdifulde samling virkelig afhændes? Til private foreninger? Udlejes? Bortloddes? Det kan De da ikke mene. Jeg håber der er tid til at ændre

den beslutning til noget der gør knapt så ondt, det er bestemt ikke fordi jeg går ind for lukning af filialer, men her kan man dog finde materialerne parallelt på hovedbibliotek eller andre filialer. Kunstbibliotekets materialer kan man ikke finde andre steder!

Med venlig hilsen
Nina Cold
Engbakken, Virum

Imod al fornuft

Det vil være imod al udvikling og fornuft at nedlægge kunstbiblioteket i Lyngby, mener billedkunstneren Gorm Eriksen, der selv bor i Lyngby: Jeg har i dag erfaret at Lyngby-Taarbæk Kommunes kommunalbestyrelse omgås med planer om at nedlægge kunstbiblioteket, samt at de indkøbte arbejder skal udloddes til kommunens ansatte personale.

For det første må jeg udtrykke min skuffelse over at en kommune, som igennem mange år har opbygget en fornem samling, samt ført en fornem kunstpolitik på grund af højt begavede borgmestre, nu vil nedlægge dette område, blot for at spare nogle få penge, samt gå imod alle de forudsagte trends om samfundets udvikling i de kommende år. Kommunalbestyrelsen er måske ikke klar over investeringer i- og interessen for kulturelle emner over hele verden nu overstiger investeringer i- og interessen for sport. Desuden har en særdeles kendt amerikaner ved navn John Naisbitt forudsagt at interessen for kunst og kultur vil stige kon-

stant op igennem 90'erne, fordi folks behov for andet end teknologi er tilstede.

For det andet har jeg forstået at kunstbiblioteket i kommunen har 10.000 udlånninger om året, at den gennemsnitlige udlåntid er 3 mdr. og at beholdningen er 3.000 arbejder. Dette betyder at biblioteket har en udlånsprocent på 83, hvilket efter min mening er fantastisk flot.

Jeg er selv billedkunstner, med mange arbejder på kunstbiblioteket, og jeg ved fra mange års erfaring at interessen for billedkunst aldrig har været større end den er nu, hvilket også ses tydeligt i udlånsprocenten.

En anden ting, hvis kommunalbestyrelsen imod al udvikling og fornuft nedlægger biblioteket, kan man ikke uden videre bortlodde de indkøbte arbejder. Arbejderne er indkøbt, oven i købet billigt fra de forskellige kunstnere, med det formål at de skal udlånes fra kunstbiblioteket. Kommunens planer vil være et klart brud på de aftaler der er indgået imellem kunstnerne og kommunens kunstbibliotek, og der-

med et brud på aftaleloven.

Jeg tror kommunalbestyrelsen, i den meget forståelige spareveir der for tiden hersker i den offentlige forvaltning, har forset sig på et område, som man vil fortryde senere, og jeg vil håbe at man vil reviderer denne plan, som går imod alle trends. Det ville tjene min egen gode kommune til ære, hvis man tværtimod sagde: Vi er stolte af hvad vi har opbygget, ved hjælp af kunstnerisk begavede borgmestre igennem tiderne, og det sidste vi vil røre ved er vore flotte kulturtilbud til kommunens borgere. Lyngby-Taarbæk er nemlig ikke bare et grønt område, det er også et kulturområde.

Som et lille paradoks skal jeg til sidst nævnte at man sidste år, efter uendelige stridigheder fik vedtaget en udlånsafgift på billedkunst fra landets kunstbiblioteker, således at billedkunstnerne kunne få bare lidt af det forfatterne har haft i mange år. I år planlægger man så at nedlægge kunstbibliotekerne...

Med venlig hilsen
Gorm Eriksen
Billedkunstner
Jægersborgvej
2800 Lyngby

Nedlæggelse af værdifuld kultur

Man påtænker at nedlægge Lyngby Kunstbibliotek.

Som lyngbyborger har jeg i

adskillige år glædet mig over Kunstbiblioteket. Her søger man, her finder man og modtager mere end øjeblikkets stimulans, man får skønhedsindtryk og viden under - for en lyngbyborger - hjemlige forhold med belagelig medvirken fra et kompetent personale.

Der opstår en nærhed, man mødes med et tavst nik på et sagtmødt sted, der uden larin og spektakel er et stykke

værdifuld kultur i Lyngby. Det er stille, sagtmødt og uden sensation og kan kvæles i tavshed, men næppe uden at berøre mange mennesker noget af umålelig værdi.

At modtage skønhedsindtryk og viden er både stimulerende og også sundt. Men stimulans og sundhed forbindes i dagens Danmark som regel med helt andre ting.

Kjeld Andersen,
klinisk psykolog
Hovedgaden 6, Lyngby

ESPERGÅRDE

Espergærde en fredag eftermiddag.

Allerede ved indgangen gives en smagsprøve på Erik Hagens' og Ursula Munch-Petersen's forunderlige billedverden.

På facaden af en søjle ses sort/hvide silhouetter af et hus, en ræv, en profil, en knytneve i øjet, en hånd og en kvinde med en kost. De andre tre sider af søjlen viser de samme figurer, men i forskellige farver og kombinationer.

Nysgerrigheden skærpes. Hvad handler disse billedfragmenter egentlig om?

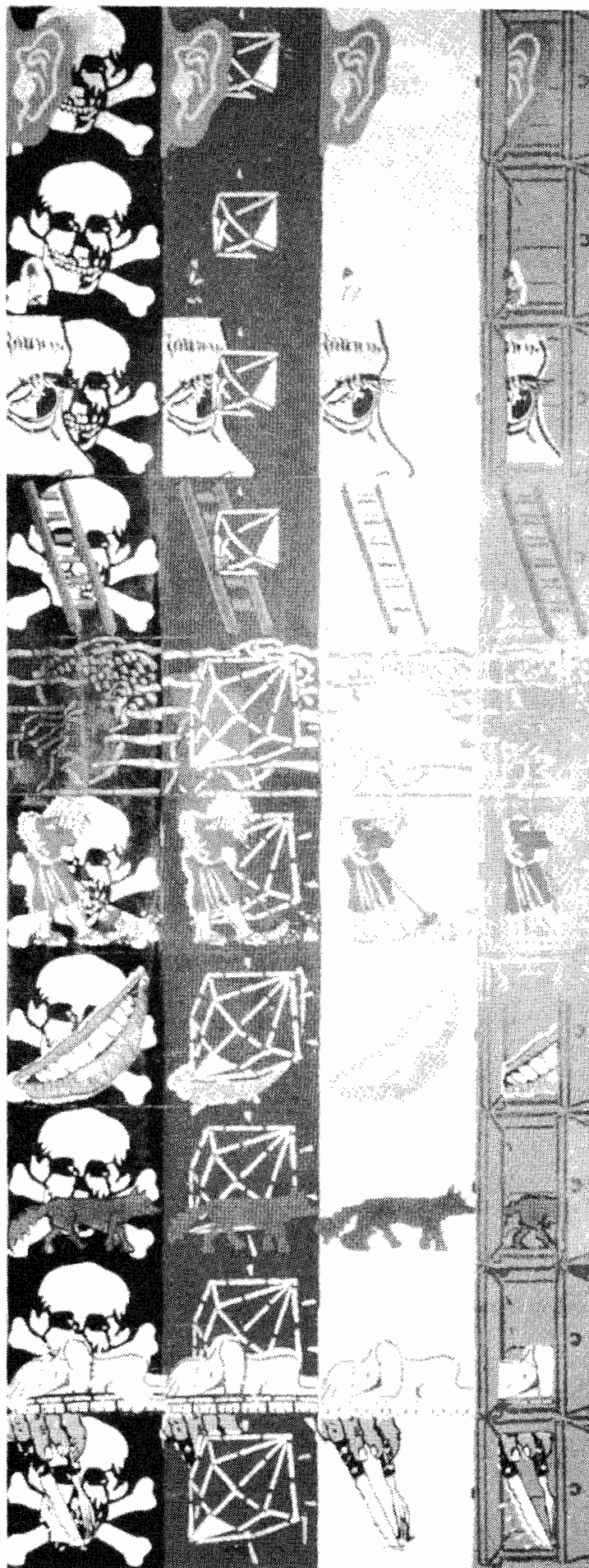
Først lidt om historien bag hele udsmykningsprojektet i Espergærde bibliotek. Vi skal tilbage til slutningen af 1989, hvor Peter Grønholt Pedersen, ny stadsbibliotekar i Helsingør Centralbibliotek kontaktede kunstnerisk konsulent på Sophienholm Helle Behrndt, kunstbibliotekar i Gentofte Else Cajus Pedersen og billedkunstneren Kirsten Christensen - der bl.a. har udsmykket Hjortespring bibliotek. Sammen med børnebibliotekarerne i Espergærde bibliotek udgjorde de en "tænketank" om ideer og valg af kunstnere til en kunstnerisk udsmykning af biblioteket.

Mødet mellem de fire og børnebibliotekarerne Susanne Christensen, Torben Schiøssow, Erik Nørlem og Anette Christoffersen var frugtbar og resulterede i, at kunstnerparret Erik Hagens og Ursula Munch-Petersen blev headhunted til opgaven. I materialer og udtryksform er de både forskellige - og ens.

Opgaven var to-delt. Dels ønskede biblioteket en skiltning i signalform til en nyopstilling af faglitteraturen i børnebiblioteket, dels en egentlig kunstnerisk udsmykning. Ideen tændte straks hos kunstnerne, der hurtigt stillede med en tegnet skitse i fuld størrelse til skiltene og til en hel væg med motiver i firkanter. Børnebibliotekarerne kom med ændringer og tilføjelser til billedalfabetet, fordi der manglede nogle tegn til at illustrere nogle af emnegrupperne, f.eks. Danmark. Kunstnerne kom hurtigt med nye forslag. Nu fulgte en lang proces fra januar 1989 og næsten et år frem, hvor emaljefliser blev fremstillet på Sprakereds Emailleverk AB/SU i Sverige.

I januar 1990 blev dele af udsmykningen vist i Clausens Kunsthandel og derefter på Nordjyllands Kunstmuseum. I marts måned blev hele udsmykningen og alle skiltene sat op på Espergærde bibliotek.

Der var fra starten en klar bevidsthed hos alle implicerede om, at nogle kendte kunstnere ville være et godt

PROJEKTET

kort på hånden i ansøgningerne til diverse fonde og ved andre støtteligheder.

Dette taktiske udspil gav da også pote. Projektet blev finansieret med 150.000 kr. fra Folkebibliotekernes rådighedssum, 20.000 kr. fra Kreditforeningen Danmark, 12.000 kr. fra Selskabet Mødre- og Børnehjem i Helsingør og 15.000 kr. fra Arbejdsgruppen Børn og Kultur. Dog var det indbygget i projektet, at 12.000 kr. af den samlede sum var øremærket til værksteder, bl.a. et tegneserieværksted for børn i området, der blev undervist af kunstnere inden for branchen.

Og nu til projektet, som det præsenterer sig i Espergærde bibliotek. Faglitteraturen for børn er inddelt i 23 emnegrupper. Alle bøgerne er opstillet på lave reoler i tre moduler, hvor de to er små firkantede områder, mens den tredje store gruppe er en mere dynamisk ø med en del reoler på skrå. Over hver emnegruppe hænger tredelte skilte i emalje.

Får børnene lyst til at gå i gang med frikadellerne, viser en kniv/gaffel og et spejlæg helt straight vejen til kogebøgerne. Alkohol/narkotika emnegruppen, der illustreres af en pille, et dødningshoved og nogle psykede-

liske bølgestreger, fungerer bare. Miljøskiltet er også fint, her ses en grøn mark under et dybblåt hav og en ræv. De flankerer en person, der tager sig til næsen - i afsky over giftstofferne.

Midtergruppen af skiltene er de mere kryptiske, som må være meget svære at tyde for børnepublikummet. F.eks. viser skiltet til bøgerne om kendte personer to profiler, én i hver side, og midterfeltet er en stige og en kube. Jeg kan se spørgsmålstegnene i børnenes øjne for mig - hvad i alverden kan det betyde???

Derimod er det lykkedes at illustrere det mere diffuse begreb oplysninger helt flot. Midterfeltet er et skab, hvor døren står på klem, venstre felt er brudstykker af et digt og højre felt er hjerneceller.

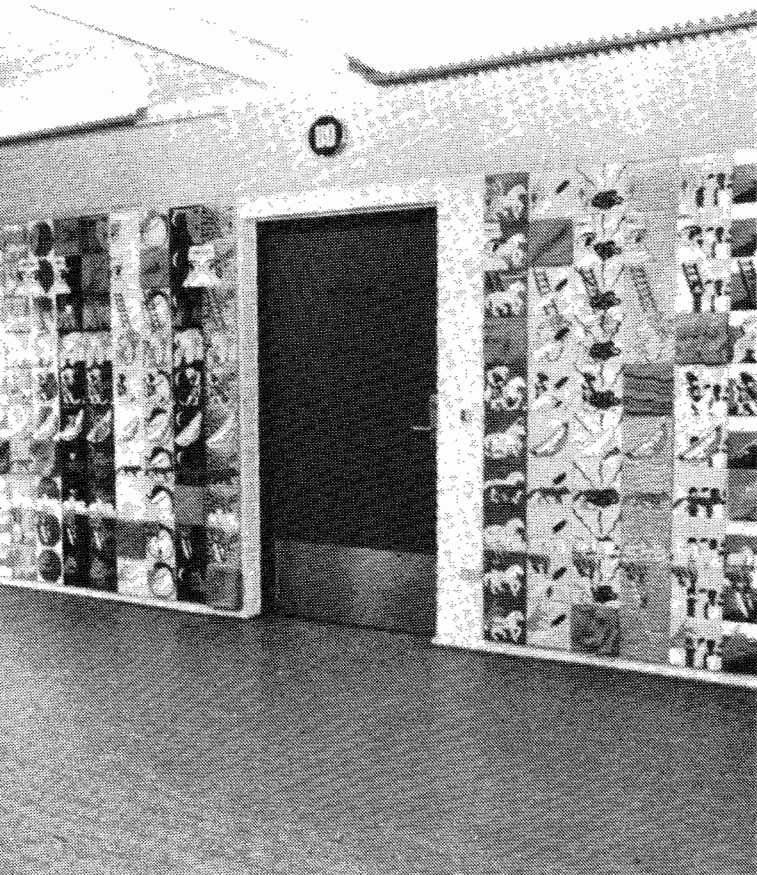
Fra skiltene til den anden fase af udsmykningen, den monumentale billedvæg, der består af et ikke helt tilfældigt antal felter i emalje og keramik - 365 stk. Motiverne på emaljefelterne er meget figurative og farvestrålende. Et lille udsnit af en meget broget virkelighed.

I det vandrette felt ses bl.a. edderkoppespind, et tæppe, tandhjul, træ, hus og spejl, mens det lodrette felt bl.a. viser ører, læber, et liggende barn og en ræv. I hver række er indsat et keramikfelt, der står i stor kontrast til emaljefliserne med deres enkle tegneseriesprog. Keramikfliserne er i en lys brun farve, de står ud fra væggen med en meget sanselig overflade.

Ideen i hele decorationen er, at begge motiver afbildes oven i hinanden, dér hvor de lodrette og vandrette felter krydser hinanden. Det giver en mængde pudsige og tankevækkende kombinationer. Børnehavebørnene opfatter væggen som en rebus, der skal løses, og for andre iagttagere har den en appel som en frodig billedverden. Nye oplevelser venter hele tiden lige om hjørnet.

Mens billedvæggen er enormt spændende, er der stor forskel på, i hvor høj grad skiltene rammer i plet. De grafiske skilte er da også suppleret med skilte med almindelig skrift. Det havde ikke været nødvendigt, hvis skiltene var så visuelt oplagte, at de var gået rent ind på lystavlen. I emnegrupperne savner jeg en afdeling med kunstbøger. Men med billedvæggens bombardement er børnene helt sikkert blevet så visuelt bevidste, at de vil søge kunst under kulturen. Dé er kunsten placeret i Espergærde.

Katrine Høffding

VIDEOKUNST I KBH

Det var i begyndelsen af 1987, at Christian Holten, på det tidspunkt leder af Husets Udstillinger, foreslog Børge Sørensen, en joint venture.

Christian Holten havde fået en idé. Han ville lave et videogalleri i Huset på linje med de videogallerier, der allerede var dukket op i andre europæiske storbyer som LVA (London Video Arts), Videoteket i Pompidoucenteret, Kino Eiszeit og Medien Operative i Berlin og Kijkhuis i Haag.

Børge Sørensen var straks med. Det var video og det skulle støttes af KKB. Politikken var helt klart, at biblioteket også skulle rumme videomediet; og her var der tale om et virkelig interessant projekt for biblioteket at tage del i - på flere led. Dels var chancen der for at fremme videokunsten, en aparte avantgardekunst, ingen havde set meget til i biblioteksregi. Dels var muligheden der for et utraditionelt samarbejde med "nogen" uden for væsenet.

Christian Holten havde fået grønt lys fra KUCs ledelse til at starte videoprojektet, og han havde fået lovning på midler til ombygning og indretning af galleriet, hvorimod penge til indkøb af materiel og bånd skulle skaffes udefra. Det var også disse økono-

miske vilkår, der fik det til at blinke med bibliotek inde i Christian Holtens hovede, for biblioteksvæsenet kunne garantere for projektets lødighed overfor bevilligende instanser. Biblioteker kan jo bare det der med at formidle.

Kulturministeriet bevilligede 150.000 kr. til de to første "biografer" for videokunst i Danmark. 75.000 kr. blev brugt til materiel i Huset og 75.000 kr. til indkøb af ca. 30 titler i 2 ex., som skulle være grundstammen i samlingen. KKB ofrede henvend 40.000 kr til udstyr til videoteket i Kunstafdelingen.

Jeg blev ansat i Kunstafdelingen primo '88 og det var på det tidspunkt, at realitetsforhandlingerne (som det jo hedder) med Huset startede, og det mandede ud i "Den fælles Videogramsamling".

De 30 titler, der i første omgang blev indkøbt, skulle som sagt udgøre en grundstamme, omend spæd, af videokunstens klassikere. Og nu, hvor samlingen rummer godt 50 titler, er de kunstneriske retninger mediet har taget repræsenteret: elektronisk maleri, koncept video, videodance, scratch video, artificielle billeder og eksperimenterende dokumentarvideo.

ET JOINT VENTURE

Vi gik i begyndelsen udenom de danske, fordi vi ville vente på udspillet fra Statens Filmcentral og på, at videokunstnerne havde afklaret deres betingelser for salg af videoer. Hidtil havde de ikke stået i den situation at skulle salge deres videoer, men kun at skulle leje eller låne dem ud i et forholdsvis sluttet kredsløb via forskellige distributører som f.eks. Haslev Videodistribution og Trekantens ditto. Men nu blev spørgsmålet om salg aktualiseret, på grund af vores planer, men mest på grund af SFCs planer om udlejning af videoer til enkeltpersoner gennem bibliotekerne, som den nye filmlov gav mulighed for. Christian Holten og jeg var til heftige møder i Trekantens Videoværksted, hvor vi tydeligt fik indtryk af videokunstnernes skepsis overfor salg.

Jeg ved ikke, om man har opnået et helt tilfredsstillende resultat, men faktum er at SFC nu med Susanna Neimann som primus motor kan tilbyde omkring 10 bånd inden for videokunsten. Hvoraf de to videoteker har tegnet sig for langtidsleje af flere titler. Men vi har også købt nogle danske produktioner.

De udenlandske købte vi mestendels fra distributørerne Kijkhuis i Haag og Art Com i San Fransisco, men også fra The Kitchen i New York og 235 Media i Tyskland. Gennemsnitsprisen for et bånd, incl. ekstra kopi lå på 2.300 kr. Vi understregede overfor distributørerne, at båndene kun ville blive vist "on location", gratis. At de ikke skulle lånes eller lejes ud.

Det er noget, vi håndhæver meget strengt i de to videoteker, at båndene ikke lånes ud, heller ikke som vennetjeneste, selvom det er fristende. Det store fantom er nemlig ophavsrettighederne, det er dem vi er oppe mod og må respektere. En udlånsvideo koster meget mere. SFC køber videoer med den rettetid. Det er også ophavsrettighederne, der gør at man skal sørge for, at videoerne er clearede, så man undgår at komme i den situation som dem i Århusfilialen, der fik en sag på halsen, fordi de indkøbte musikvideoer ikke var clearede. Det er jo ikke så godt, at der kommer en eller anden harpespiller og kræver sit - lige pludselig.

I starten var det ikke nødvendigt med en egentlig kontrakt, fordi de skriftlige aftaler vi indgik med vore hovedleverandører var klare nok, men nu hvor indkøbene spreder sig på flere forskellige, er det blevet nødvendigt, og en sådan er da også under udarbejdelse.

Videokunst overspilles fra et masterbånd til Umatic bånd, dvs. 3/4 tomers bredbåndssystem med en høj gengivelses kvalitet. Umatic er prof. VHS regnes ikke rigtig i den metiér. Derfor er videomaskinen i Kunstafdelingen en Umatic model i 22.000 kroners klassen. Monitoren (skærmen) er vel også noget af det bedste, der kan fås på markedet med en billedgengivelse, der er helt formidabel.

Ja, så er der problemet med verdens forskellige standarder i farvegengivelsessystemer. Videomaskinen kan konvertere signaler fra PAL, SECAM og NTSC til monitoren. Ældre udstyr kan kun afspille PAL (Skandinavien) og går i sort, hvis det er et bånd fra USA (NTSC), der er i. Så pas på! Både videomaskine og monitor er boltet fast til den arkitekt designede monitorstand (Videogalleriets design), uden at det kan ses, og sammen med stolene i IKEA high-tech, ser videoteket lidt tjekket ud. Monitorstanden - "det rullende tebord" - er fæstet til et varmeapparat med en smal cykelkæde, så ...!

Videoteket har sin egen lille niche i Kunstafdelingen, næsten, for der skal også være plads til tidsskriftlæsende lånere, så høretelefoner kommer i brug, når det er nødvendigt. Videoerne opbevares, lidt besværligt, i et aflåseligt kontor. Bevaring af videoer er endnu et uafklaret spørgsmål for magnetbånd er ikke bestandige. Et relevant problem, da Videogalleriet i hvert fald tænker i museale baner. Videodiscs er måske løsningen.

Husets Videogalleri åbnede ved juletid 1988 og i marts 1989 var det Hovedbiblioteket, der kunne indvie sit videotek. I foråret 1989 blev der ansat en videokonsulent, Vibeke Vogel, på 20 timer til at varetage driften i Videogalleriet.

Udvælgelse af videoer sker på grundlag af kataloger og ikke mindst deltagelse i videofestivaler, f.eks. Kijkhuis, Film- og Videoværkstedets Festival og Århus Festuges Festival for Videokunst. Og på baggrund af Vibeke Vogels store ekspertise, ikke at forglemme. At se videokunst er at rejse, kunne man med Kunstfaggruppens forkærlighed for bon mot'er sige. Udover festivalerne, kan man se videoer i værkstederne, hvor de vigtigste ligger i Haderslev, Viborg, Haslev og i København (Trekanten og Film- og Videoværkstedet). Glyptoteket er også godt med, når det gælder "videokunstens fremme". I en årrække har der været et sommerarrangement med ny dansk videokunst, udvalgt af Torben Søborg fra Haslev Videoværksted.

Placeringen af videotekerne i de forskellige rammer (Huset, biblioteket) åbner mulighed for en differentiering af indholdet af, hvad de to videoteker vil arbejde med. For udover opbygningen af en fælles kerne af god videokunst, vil videotekerne profilere sig forskelligt. Videoteket i Kunstafdelingen vil satse mere på dokumentarvideoer om kunstnere, kunstværker og performances. Afdelingen har bl.a. købt en produktion af Kirsten Dehlholm med Hotel Pro Forma, en af/om Andy Warhol og "Joseph Beuys in the Boymanns Museum". SFC ligger

inde med en del egnede 16 mm film, som kunne overspilles til video, og andre kulturinstitutioner har også egnede produktioner - samt AV-biblioteket under RUC. Der skal gøres et stykke opsøgende arbejde for at skabe en ordentlig samling på dette område. Jeg synes, at ideen er virkelig god. Lige noget for en stor kunstafdeling som KKBs. Og temmelig tidskrævende.

Videogalleriet vil satse på festivaler, arrangementer og videoinstallationer i stil med de aktiviteter, Vibeke Vogel og videokonsulent Charlotte Giese allerede har stablet på benene i det forløbne år. Videogalleriet har for alvor markeret sig i det danske mediebillede. KKBs Videotek har lagt skærm til ved et af arrangementerne, en 4-dages videodancefestival i januar '90. Berigende for biblioteket og en stor succes. For nylig har Videogalleriet i samarbejde med Glyptoteket stået for et storstilet arrangement med videokunstneren Gary Hill, og en mindre videodance festival "Dancing Visuals", i forbindelse med Dancin' City i juni/juli.

Videogalleriet har desuden planer om et udvekslingsprogram, hvor en videokunstner kan få mulighed for at opholde sig og producere i f.eks. USA, mens en amerikansk videokunstner får de samme muligheder i Danmark.

For at kunne virkeliggøre disse planer: dokumentar-videokunst i Kunstafdelingen og Videogalleriets forskelligartede og udadvendte aktiviteter, har vi søgt Kulturministeriet om endnu 150.000 kr.

Budgetterne rækker ikke til disse planer. Videoteket i Kunstafdelingen får ca. 35.000 kr. i '90 til indkøb og leje af videokunst.

Kommer der nogen og ser videoerne i Videoteket i Kunstafdelingen? Erfaringerne fra de to videoteker har vist, at der skal formidling og PR til - fordi videokunsten endnu er så ukendt et fænomen. Folk står ikke ligefrem i kø. Men der er mange, der bliver meget interesserede efter at de har set, hvad det er. Og efterhånden er der et mindre stampublikum.

Inspireret af performance-videoerne fra Værkstedet Vørst med Michael Kvium og Christian Lemmerz, kunne jeg fristes til at sige, at der er "grød i luften" for videokunsten her i lille Dannevang. Lyngby åbnede sit videotek i efteråret '89 og i september '90 indvier Brandts Klædefabrik i Odense et videogalleri under ledelse af Lars Movin.

Vibeke Hau Rasmussen

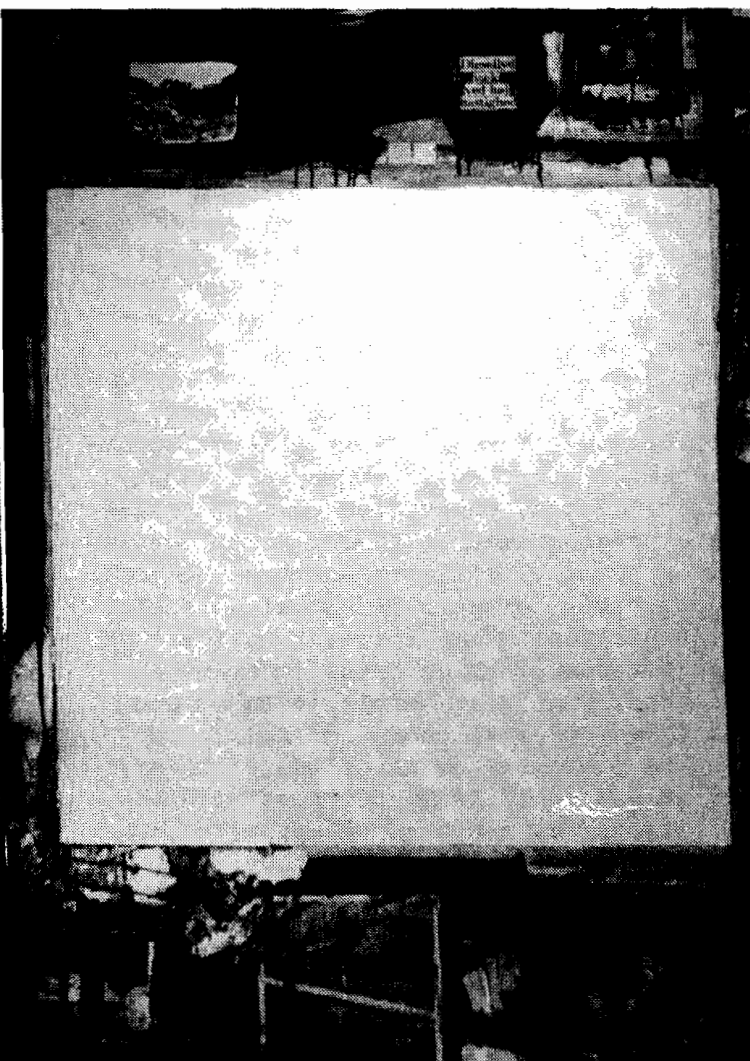
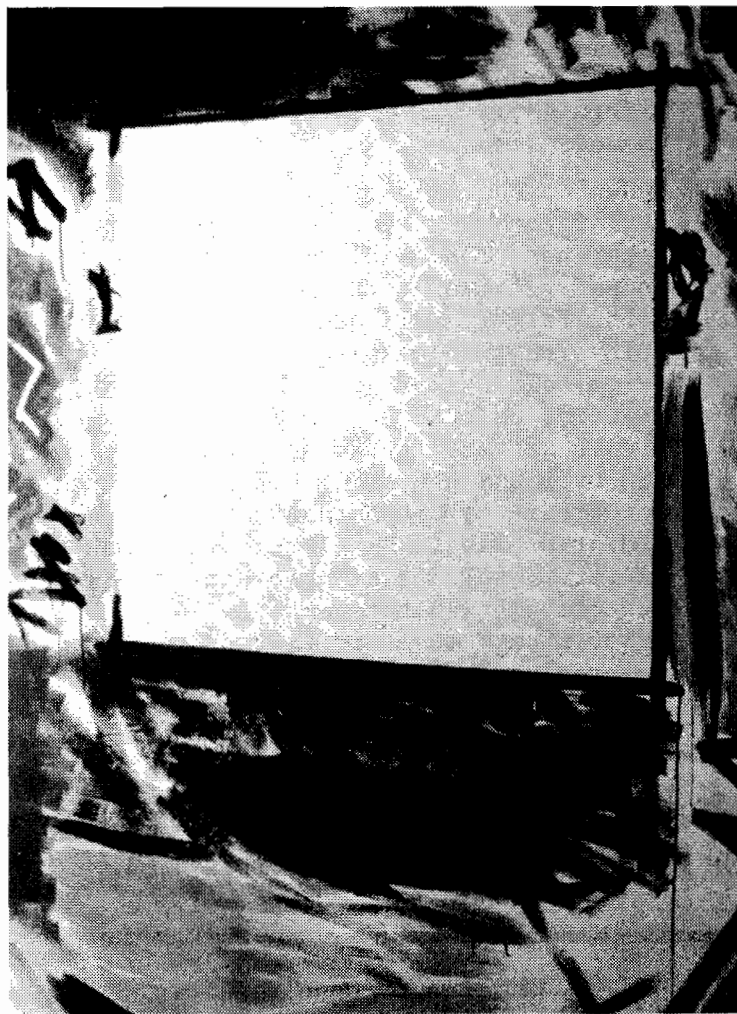

TABULA RASA

I oplevelsen "Den omvendte udstilling" arbejder Tabula Rasa med rummet. Hvordan skaber vi vores rum? Hvilke er rammerne for vores rum? Hvorfor rum? Med rum mener vi rum i en udvidet betydning, som en psyko-fysisk totalitet. Udstillingen er opbygget af tre adskilte rum udført af hver sin kunstner. Som forbindelse mellem rummene ses de hvide tomme felter - Tabula Rasa'er.

Konceptet

Traditionelt forholder vi os kun til en mere eller mindre klart afgrænset del af rummet; Det der er indenfor rammerne, det vi kan overskue. Det traditionelle rum er indrammet. Bevidstheden er rettet mod en afgrænset del af rummet, i hvilken værdi- og betydningsdannelsen finder sted. Denne målsøgnings- og fokuseringsmani resulterer i en skizofren virkelighedsopfattelse uden sammenhæng mellem de indrammede områder. Rummet analyseres istedet for at opleves. (Det såkaldte paradigmeskift og snakken og det Holistiske verdensbille-

de er en and, der dækker over et forsøg på at udvide rammerne). Man er rædselsslagen overfor det der ikke kan indrammes. Horror Vacui - angsten for det tomme rum. Dette støvede begreb fra videnskabens barndom (Aristoteles) er stadig aktuelt, og er den reelle motivation bag indramningsmanien. Angsten for tomhed som psyko-fysisk oplevelse. Oplevelsen af den indre subjektive tomhed blev i Horror Vacui objektiviseret som et i naturen iboende princip. Dette var en psykologisk genistreg og "det videnskabelige fremskridts" senere afvisning af princippet, bør egentlig opfattes som en bekræftelse. Man har stort set ikke foretaget sig andet siden, end at forsøge at bekæmpe denne angst ved at udfylde tomheden med mindre og mindre strukturer af enhver tænkelig art. Den skade der herved er sket på den menneskelige oplevelsessevne er stor. Angsten for oplevelse af tomheden er den hæmmende faktor i vores virkelighedsoplevelse og skizofreniens årsag. Oplevelsen som den tilstand hvor det subjektive

og objektive er et, begynder med oplevelsen af tomhed. Ligesom sorg er følelsernes moder, er tomhed oplevelsernes fader. Vejen til oplevelse går gennem tomhed.

I den omvendte udstilling er oplevelsen af tomheden gjort mindre angstprovokerende. Tomheden er her placeret indenfor rammernes tryghed i form af hvide felter, såkaldte Tabula Rasa'er. Opleveren tvinges derfor udenfor rammerne, når horror vacui bliver for kraftig, og oplever der hvor tomheden plejer at være (eller er det der hvor han tror den plejer at være) objektet for værdi- og betydningsdannelse. Samtidigt er Tabula Rasa'ernes størrelse varieret, således at opleveren selv kan bestemme intensiteten af tomhed. Ved gradvist at vænne sig til tomheden stimuleres vedkommendes oplevelsesevne, ligesom angst- og tryghedstærsklerne ændres.

"Indenfor rammerne ses kun Tabula Rasa og jeg tvinges udenfor min bevidsthed for at opleve andet end tomhed". Den omvendte udstilling er derfor også en

udstilling om bevidsthed. Ved at flytte værdi- og betydningsdannelsen udenfor rammerne nedvurderes den traditionelle bevidstheds betydning for oplevelsen, og tilstedeværelse i rummet gøres afhængig af en anderledes form for bevidsthed. Jeg er i rummet istedet for at betragte det. Det er absurd at tale om et nyt verdensbillede. Verden er ikke et billede, men en tilstand.

Philip Wonsbek

Tabula Rasa (selskab for anvendt absurditet). Dannet i 1988 af malerne Philip Wonsbek og Peter Fønnesbech.

Den omvendte udstilling fandt sted i Galleri Gurk i København i februar 1990. Joachim Erixon deltog som gæst.

Af tidligere Tabula Rasa manifestationer kan nævnes: "Crux Natura" i Galleri Zatz i Kbh. december 1988, "Fønnesbech og Wonsbek" udsendelsesrække om psykologi, kunst og eksistens i foråret 1989 på Radio Lotus i København, "Rum for drømme" rumudsmykning i september 1988 i Novosibirsk, USSR.

Til redaktionen på Honningpumpen.

Om igen Katrine! Kunstudlånet i Odense lever og har det godt!

Som (kunst)bibliotekarer ved Odense Centralbibliotek må vi på det skarpeste irettesætte forfatteren til artiklen "Når kunsten bider" i Honningpumpen 1990:1.

Citat fra artiklen: "Desværre er kunstbibliotekstanken ikke nået ud over Storkøbenhavnssområdet, idet alle de biblioteker, der har grafik- og plakatsamlinger liggende, aldrig har fået sat et kunstudlån i gang - den politiske og måske personalemæssige vilje er simpelthen smuldret."

Forkert, forkert, fy!

Odense Centralbibliotek startede plakatudlån i 1979 og grafikudlån i 1984. Såvel plakat- som grafikudlån går udmærket. Grafikudlånet, som vi fører særskilt statistik over, er steget jævnt siden starten til nu ca. 200 i gennemsnit pr. måned. Vores budget er på 40.000 kr., som skal dække såvel indkøb som klargøring af grafik og plakater.

Ikke noget stort budget, men det er der, og det bliver brugt efter bedste evne.

Vores kunstudlån er tæt integreret med det øvrige bibliotekararbejde, vi udfører. I forbindelse med en større omrokering på hovedbiblioteket for voksne er kunstfagsalen slået sammen med nabofagsalen. Der er ingen emnemæssig sammenhæng mellem de DK-grupper, der nu skal betjenes af "fagsal 2"-bibliotekarer, som bl.a. er dem fra den tidligere kunstfagsal. Flere bliver inddraget i kunstudlån/-indkøb, men vi får også et bredere arbejdsområde. Vi finder vores identitet som bibliotekarer snarere end som kunstbibliotekarer. Vi har altid ønsket kunstudlånet integreret mest muligt i det øvrige udlånsarbejde, for at nå et så bredt udsnit af befolkningen som muligt med vores tilbud. Vi har ikke satset på provokerende udstillinger eller på at "gøre os" inden for kunstverdenen. Til trods for den ikke så markante profil, mener vi alligevel godt, vi kan kalde vores kunstudlån en rimelig succes som glæder en bred kreds af Odense-borgere.

Fagsal 2, Odense Centralbibliotek

I HAVET - UNDER VANDET

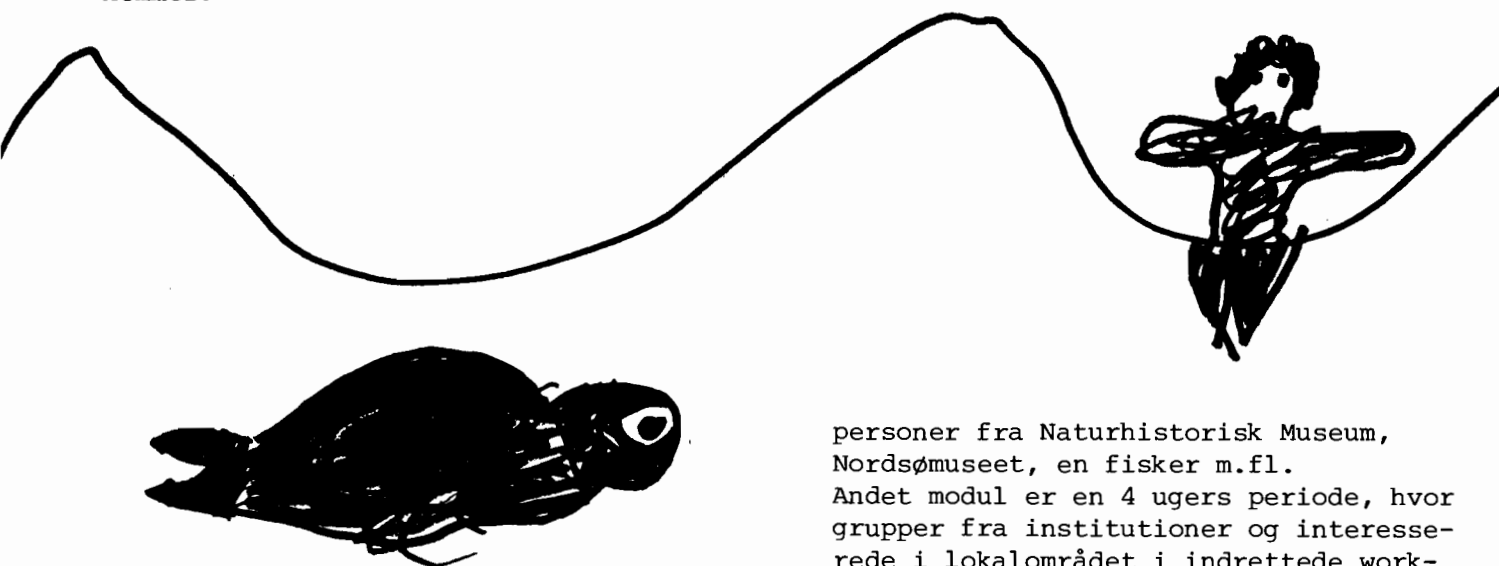
I efteråret 1990 vil Århus Kommunes Børneudlån, Mølleparken, i samarbejde med børn og voksne forvandle udlånet til en havbund.

Fire børnehaver, et fritidshjem, to skoler, et plejecenter, bibliotekarere ved biblioteket, en kunstner og under tegnede er involveret i projektet "I havet - under vandet".

Som omtalt i Honningpumpen nr. 1 1990, var projektet oprindeligt planlagt til at løbe af stabelen i dette forår. Men da projektets økonomi endnu ikke er helt afklaret har vi set os nødsaget til at udsætte projektet til efteråret, under forudsætning af, at diverse ansøgninger om økonomisk støtte imødekommers.

de kulturelt centrum. At man som bruger selv kan være med til at ændre biblioteket, fra et være et sted, hvor man forbruger andres færdige kulturprodukter til at være et sted, hvor man selv kan producere kultur.

Projektet deles i to moduler. Første modul er en 14 dages inspirationsperiode, hvor deltagerne gennem fælles oplevelser i form af fortællinger, foredrag, dias, film, video etc. får noget at vide om, hvad der sker i havet. Vi vil prøve at få fat i folk med viden og interesse for de specifikke områder, fx. en dykker, en undervandsarkæolog,

Forudsætningen for et godt forløb er udover seriøs og grundig planlægning et rimeligt disponibelt beløb i kroner og ører. Kvalitetsmateriale og involvering af andre faggrupper, fx kunstnere koster penge.

Vi voksne, der er involveret i projektet har på nuværende tidspunkt erfaring, at ansøgninger om økonomisk støtte fra stat, kommune, fonde m.m. er et omfattende arbejde, der kræver tålmodighed og entusiasme. Efter en planlægningsfase på 5 måneder kan vi konkludere, at man skal søge penge i god tid, hvis man vil undgå at ændre en tidsplan, som vi har været tvunget til.

Ideen med projektet er at få biblioteksvante og biblioteksfremmede beboere, børn, unge og voksne i hovedbibliotekets lokalområde gjort bevidste om at biblioteket kan være et skaben-

personer fra Naturhistorisk Museum, Nordsømuseum, en fisker m.fl.

Andet modul er en 4 ugers periode, hvor grupper fra institutioner og interesserede i lokalområdet i indrettede workshops i børneudlånet skaber og former kunstværker, og i løbet af perioden omdanner børnebiblioteket til en kæpemæssig undersøisk verden med hvaler, fisk, hajer og blæksprutter fremstillet i pap-maché og dekoreret med stof, guld- og sølvfolie, pailletter og meget andet spændende materiale. Måske vil man også finde et skibsvrag eller en skatkiste på havets bund, delvis skjult mellem tang og andre planter fremstillet i trådned, silkepapir, stoffer etc. I den praktiske del af projektet, hvor de forskellige workshops er åbnet, nogle dage i hele bibliotekets åbningstid, er det hensigten, at bibliotekets brugere på eget initiativ kan fordybe sig i forskellige aktiviteter.

I et senere nummer af Honningpumpen bringes en artikel, der beskriver projektet.

Birthe Birkebæk

REFERATER

Referat af møde i kunstfaggruppen
den 13. marts 1990.

Deltagere: Benedicte Bojesen, Ib Thorlund, Jesper Dalmose, Else C. Pedersen, Vibeke Hau Rasmussen, Rikke Brandt Trampe.

Dagsorden:

1. Godkendelse af referat
2. Budgetgodkendelse
3. Studierejse
4. Skulptur-vandrestilling
5. Nyt om kurset "Musik og medier"
6. Møde mellem faggrupperne og FAU
7. Honningpumpen
8. Eventuelt

1.
Referatet blev godkendt.

2.
Endelig vedtagelse på næste møde. Ib kunne dog fortælle, at der nok ville blive flere rejseudgifter, idet vi har fået et nyt medlem fra Jylland, og at Honningpumpen muligvis bliver lidt dyrere.

3.
Studierejsen i 1990 kommer til at gå til Berlin. Forslag til tidspunkt: 21.-23. september eller 5.-7. oktober. Der blev nedsat en arbejdsgruppe bestående af Vibeke og Jesper. De søger Steenberg-fonden inden 23. marts, og Vibeke kontakter DSB.

4.
Vedrørende skulpturvandrestillingen: Måske kunne man søge økonomisk støtte til vandrestillingen fra Højlands Kulturfond? Ib og Jesper vil tage en samtale med Carsten Bertelsen om, hvorledes det går med skulpturvandrestillingen og om kulturfonden.

5.
Vi kontakter også Carsten Bertelsen vedrørende "Musik og Billeder". Vi må nok rykke kurset til efteråret, for i maj løber Musikbibliotekarernes store 25-års jubilæumskonference af stablen.

6.
Der skal være fællesmøde mellem faggrupperne og FAU d. 3. april kl. 10-16 i BF. Rikke og Benedicte deltager.

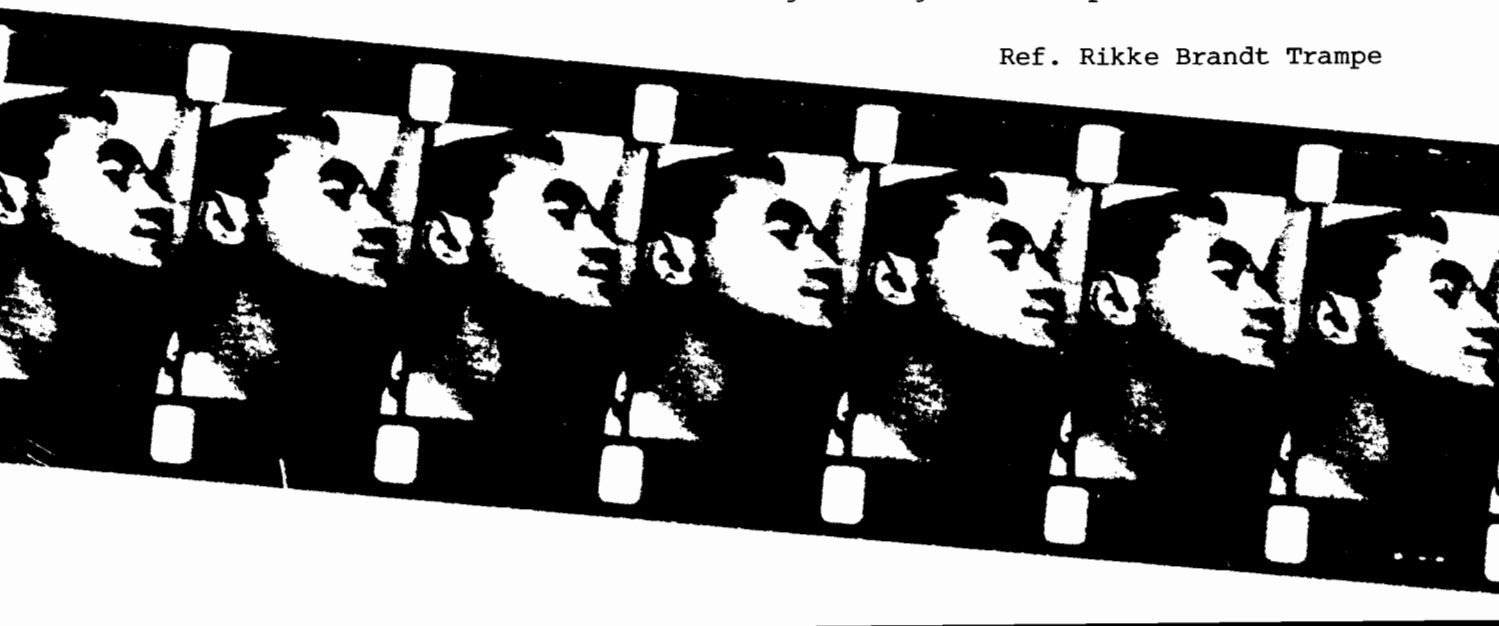
7.
Næste nummer af Honningpumpen skulle være på gaden om ca. 10 dage. Det næste nummer igen har deadline ca. 20. april. Det kommer til at handle om forsøgsvirkosomhed og nytænkning i bibliotekerne. Et forslag til et senere nummer: interviews med forskellige kunstnere.

8.
Et forslag fra Else: Kunstfaggruppen bør lave en videodag, hvor man tager til Lyngby og København, for at se hvordan det fungerer dér.

Alle syntes om forslaget, og det blev vedtaget, at vi torsdag d. 26. april kl. 9.30 starter med at se på video i Lyngby og bagefter tager videre til KKB og Huset.

Else fortalte også, at hun får "Artotheken Rund Brief" - om de tyske artoteker - og vil tage det med på næste møde.

Ref. Rikke Brandt Trampe

REFERATER

Referat af møde i kunstfaggruppen
den 17. maj 1990.

Deltagere: Rikke Brandt Trampe, Ib Thorlund, Lise Barsøe, Vibeke Hau Rasmussen og Jesper Dalmose. Gæst: Carsten Bertelsen, Danmarks Biblioteksforening.

1. Godkendelse af referat
2. Budget
3. Studierejse
4. Bibliotekskongressen '91
5. Kunstfaggruppeseminar
6. Skulpturvandreudstillingen
7. Kulturkonferencen "Musik og billeder"
8. Fællesmøde mellem faggrupperne og FAU
9. Honningpumpen
10. Evt.

1.
Referatet blev godkendt.

2.
Budget og regnskab bringes i næste nr. af Honningpumpen.

3.
Studierejse til Berlin i oktober '90. Vibeke og Jesper har fået afslag fra Steenbergfonden i en ansøgning som gik på støtte til deltagelse i faggruppens studietur til Berlin. Vi søger andre fonde. Kunstfaggruppens studietur er en central aktivitet i vores bestræbelser på at have fingeren på pulsen. Vi må ud og se verdensmestre for at kunne skidt fra kanel på hjemmefronten. I år vil vi stikke fingeren i muren!
Rejsetidspunkt afgøres på næste møde.
Forslag: 14.-16. september, 21.-23. september eller 19.-21. oktober.

4.
Bibliotekskongres januar/februar '91. I år vil vi samarbejde med Musikfaggruppen (kontakt: Ingeborg Rørbye, Tårnby Bibliotek) om et større multimedia og performance arrangement (video, musik, dans m.v.).
Kunstfaggruppens kontaktpersoner: Ib og Jesper.

5.
Kunstfaggruppeseminar.
Udsat til næste møde.

6.
Skulpturvandreudstilling.
Der arbejdes på højtryk med denne sag. Ib forhandler med Pontus Kjerrman og Carsten Berthelsen regner på Biblioteksforeningens engagement.
Under dette punkt diskuteredes et større udstillingsfremstød af eksperimenterende kunst (installationer, skulptur og video).
Formål: At bringe den eksperimenterende kunst ud i selv de yderste afkroge af vort fædreland.
Økonomi: Søge Kulturfonden.
Samarbejdspartnere: Kunstfaggruppen, Kunstbibliotekerne, Danmarks Biblioteksforening samt evt. museer.
Jesper laver oplæg til næste møde.

7.
Kulturkonferencen "Musik og Billeder". Konferencen afholdes på Raadvad Vandrehjem d. 3.-4. oktober og vil bearbejde musik- og billedoplevelse psykologisk, sansende, drømmende og analytisk.
Foredragsholdere: Komponisten og musikeren Jens Wilhelm Pedersen (Fuzzy), kunsthistorikeren Hellen Lassen, billedkunstneren Albert Mertz, musikeren og digteren T.S. Høeg. Daglig ledelse: mag. art. Carsten Berthelsen, DB. Tilrettelæggelse: Kunstfaggruppen og Danmarks Biblioteksforening.

8.
Fællesmøde mellem faggrupperne og FAU. Rikke og Benedicte deltog.
Faggruppeordningerne fortsætter som hidtil.

9.
Honningpumpen. Deadline 21.6.90.

10.
Evt. Kunstnerportrætter. Til næste møde har vi bud på hvem der skal portrætteres til udgivelse i '91 (1 stort etableret navn og 1 ung nulevende).

Ref. Jesper Dalmose

24 GANGE STAK MAN DOLKEN

ET ANDE KROD!

Sådan hævnedes Københavns undervorden sit
på Michelle, fordi man mente hun var "politisk"

TAK ANDY
FRA E.B.